

REVISTA POPULULUI

Apare Marția, Joia și Sămbătă.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fr., 6 luni 3 fr. 50 c., 3 luni 1 fr. 75 c.
Pentru elsewhere pe an 8 fr., 6 luni 4 fr., 3 luni 2 fr. 25 c.
Pentru străinătate pe an 12 fr., 6 luni 6 fr., 3 luni 3 fr.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrația tipografică arhiepiscopice Sibiu, strada Mucilor 47.
Correspondențele să se adreseze la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Mucilor Nr. 47.
Expansiunea adresată se returnează - Afecțiunii scriitorilor nu se răspunde.

INSERȚIUNILE

Pentru o linie 7 fr., - de două ori 12 fr., - de trei ori 18 fr., etc. înaintea în litere germane - și înaintea de trei ori în care publicarea.

Nr. 2069 Scol.

Cătră toate oficiile protopresbiterale, ca inspectoratele districtuale de scoale.

După cum ni se notifică din partea onorabilului inspector regiu de scoale al comitatului Sibului, esamenile de calificare din limba maghiară, normate prin § 5. al Instrucțiunii emanate prin înaltă ordine ministerială dtd. 29. Iunie 1879 Nr. 17284 și prescise prin § 3 al legii XVIII din anul 1879 despre instruirea obligatorie a limbii maghiare la scoalele populare se vor începe prin comisiunile denumite spre scopul acesta la prepararea de stat din Săndolț Keretur în 19 Aug. st. n. la 8 ore a. m. La acest esamen se vor admite la cererea proprie toți acei învățători cari s'au pregătit din limba maghiară sau prin participare la cursurile superioare, s'au în ori ce alt mod.

Ceștea de admitere în acele esamen de a se accede până la 10 Aug. st. n. Inspectoratul regiu de scoale al comitatului Oldehru, care va prenota pre toți învățătorii, cari în funcțiune actuală se vor însușia spre depunerea esamenului din chestiune. Nu încupe îndoielă despre aceea, că înaltul ministeriu regiu întru cruce și Instrucțiunile publică va fi dispus sau va dispune înțerea de atări esamene și la alte puncte centrale ale Transilvaniei, precum e Clujul și Deva, unde asemenea se află preparanții de ale statului și unde cei din apropierea acelor orașe se vor pute supune cu mai mare înlesnire a celor esamene. Dacă și până atunci până când consistoriul arhiep. va primi scrisi oficiale despre aceasta, mai sus amintit comunicat al onorabilului inspectorat reg. de scoale al comitatului Sibului se aduce prin aceasta la cunoștința tuturor Oficiilor protopresbiterale și a tuturor învățătorilor din arhiepiscopie, strângându-se și cu ocazia aceasta atențiunea la alinescimea aceasta atârându-se la alinescimea

atut l. al §-lui 3 din suscitata lege și la ordinațiunea ministerială dtd 13 Ianuarie 1880 Nr. 32,225 publicată prin cercularul consistorial dtd 21 Februarie 1880 Nr. 297 Scol. în urma căreia acei învățători, cari nu posedă atestatele de calificare prescise prin legi, nu se vor mai pute susține în poștel lor.

Din ședința consistorială arhiepiscopice Sibiu în ziua 9 Iulie, 1881.

Nicolau Popen, m. p. Arhiepiscop și vicariu arhiepiscopicesc.

Sibiu, 10 Iulie.

Așa dar s'unt „bolnavii” în statul unguresc! dar este și „medic” și „leac, pentru” cură”.

Nu pare bine când cetim exclamațiuni de aceste întru foină, care înducându-see tot e și guvernamental. Sinceritatea este deomă de a prețuit în toate împregiările, cu înțat mai vârtos însă, răd se aude dintr'un organ cu trup cu suflet al guvernului.

Intrebarea ar fi, cine s'unt „bolnavii”?

Aceasta nu se spune, trebuie găcit. Dacă n'ar fi pe găcite, ci după judecata bună a simțului din viață, apoi cura ar trebui după propria noastră aplicată mai întâiu la o seamă dintr' conlocuitorii maghiari. Ei sufero de febrințele gnostivice, ei văd și în zilele aceste călduroase lucrurile pe dos, ei își crează cu de-a sila fata-morgane și din acestor deduceri periculoși, cari nu usită nici pentru ei nici pentru stat. Ei urmeză așa, nu mai ca se nu vadă periculoși, cari i provoacă tot ei, fiindcă se orientează numai după vedenile care le plac, după fata-morgane.

Cine este datat însă cu vedenii de aceste, este cu anevioe al face se vadă lucrurile în firea lor. Și așa ne-am mira de „Mareg. P.” și consorties, dacă ar crede, că bolnavii cari

au lipsă de cură, nu s'unt de a se căuta în alta parte ci în sinul conotaționalilor săi.

Lupul însă o față mă serioasă, când ne punem întrebarea: că este „M. P.” adevăratul interpret al cuvintelor ministrului president, rostite în Sângiorului secucies și Oradea-mare? Atăta scim, că ministrul president a făcut în Oradea-mare alușina aceasta de bolnavi și de cura. Ministrul president însă nu s'a explicat mai de aproape, cine s'unt bolnavii. Dacă interpretarea din „M. P.” este cea adevărată, apoi a fost la loc și întrebarea, ce ne-am pus-o, vorbind cu altă ocaziune, despre rigoroza ministrului din același moment, când alocă vorbia în St. Giurju secucies despre liberta dezvoltare a naționalităților. Atunci mai fi siguri, că avem se întregim o nouă însușine în rândul celor pierdute și ai pute considera cuvintele ministrului president despre naționalități, nici mai mult nici mai puțin decât de un fir de a se pune pentru cei lesne credători și de un fir de ată cu miere, care sunt străinate, se semne ce ce se cuprinde în cuvintele latine: *aliquid foecis videtur*. Libertatea în țara noastră ar fi atunci atăc, căt fie cura se se conformeze guvernului, căci ori place guvernului este liber se facei ori și cine. Nu se țara însă atăc, căt „M. P.” și consorți lui în părert se vedem altfelu lucrurile.

Concesionale făcute în timpul din urmă d. e. Croației: Incorporarea graniț militare în regatul Croato-Slavon, s'unt singure de ajuns, a ne face se credem, că e ceva mai mult decât bună voința ceea ce s'a făcut cu Croații. S'unt interese de stat, cari prind, ca nunumai Croații se fie mulțumiți, ci se fie mulțumite toate naționalitățile de pe teritoriul coroanei unguresci. Interesele aceste de stat credem, că vor fi îndemnat pe severul ministru president a mai albiși și coardele cu naționalitățile din Ungaria.

De cumva presupunerea noastră nu este greșită și credem, că nu este greșită, atunci noi am cuteza a dice, că ministrul president a lucrat ca un adevărat bărbat de stat; am dori însă, ca opera începută și o continue în mânia tuturor opiniunilor scurte de vedere ale tuturor conotaționalilor sei cătă polițic sentimental.

Căt ne privește pe noi însă, la toată întăplărea, precauțiunea este mesura ceea ce nu trebuie se ne părăsască nici pe un moment în împregiările cele serioase, în care trim.

Revista politică.

Sibiu, 10 Iulie.

„Magyar Polgar” din Cluj într'un articol, reproducând un pasagi din cuvântarea ministrului president Tizza, privitor la naționalități și combinându-l cu altă cuvântare a ministrului president din Oradea-mare, simte o satisfacțiune, căci poate constata, că s'a găsit medicul și leac „bolnavilor” din statul unguresc. Ca se nu fie vorba îndoielă, că cine s'unt „bolnavii”, „M. P.” spune cu un pathos retorice, că Românii și Sasi cu prestațiunile lor „ultraiste” nu vor alta decât se „olohațeze” și se „szásziositose”; ce? nu spune, și se compromită statul unguresc. Înaintea unei întepeliuni așa aduce de stat, cine nu va închina?

Ca curiositate împărtășii scirea, că „Politik” din Praga vede în cuvântarea lui Tizza o perspectivă în bucurătoare pentru poporul nimeni negromant (7) din Ungaria.

„P. I.L.” a ajuns la „minteia Romanilor din urmă” și face se întăplărea lumea, că i pară rău de ceea ce s'au întăplăru cu Croații, că s'unt nerecunoșcători și cu ocaziune serbătorilor încorporării graniț militare n'au pomenit nici cu un cuvânt mîcar de Ungaria. Deci le spune Croații încă odată, că n'au de a mai aștepta nimica dela Ungaria.

FOIȚA.

Un străin despre Români.

(Tramsc).

Tot asemenea o puțint în răcirea autor și în privința limbii române. Da, recunoaște și dănuș, ceea ce astăzi cred, că nimeni nu mai trage la îndoielă, că fundamentul limbii române este latin, dar adaugă: „însă limba română în multe privințe și încat pentru sunul și sufixele formațiuni cuvintelor, dar mai mult încă pentru înțerea și înțerea, este înfățătată de cuvinte slave; și tot asemenea se află în limba română și elemente grecești, albaneze și turcesci”. — Dacă prin acele sunuri se înțeleg înțelunțele z și x în alfabetul cirilic, acela în adevăr în alte limbi făcine nu se află; tot asemenea s'au putut în limba noastră, parte prin contactul social, parte prin identitatea religiunii singurcate cuvinte slave; însă formațiunile cuvintelor în

limba noastră nare nimic de a face cu slavismul. Ni le atăc declinațiunea și comparațiunea, căt și conjugațiunea este cură latină, și cuvintele străine, fie slave, fie turcesci, sau de ori-ce alt sînt, sînt numai aggregate esteroare. Dar preste tot o cură literatură germană, că ei în loc de a studia o limbă, de care vor se scrie, sau barem a recunoaște necunoștința ei, adoptă părerea unui literat anterior, carele din parte-și face se provoacă al ai, până când se iar un *longus odor - errantium*. Cine nu-și aduce aminte de bătrînul C. Scholler, care romanește „frunte” în loc de a se vedea într'unul simpli și curat latinesc *frons, frontis*, precum s'unt munte dela mons, punte dela pons, alărgă până la germanul „Fronde” - un fel de clacă sau decimă — pentru de a dovedi existența de elemente germane în limba română. „Strunt” în loc de a se vedea în latină *stru*, „țeară” — latinesc *terra* — voia se constata afinitatea noastră cu Muscalii, al căror împărat se chiamă Țar, (ceea ce notăbene încă se pare a nu fi alt ce va

decăt latinescul Caesar, de unde și germanul Kaiser). Tot asemenea se încearcă acum un alt literat german, a dovedi influința maghiarismului asupra limbii române. Ca și când limba specific-germană transilvană sau cea maghiară n'ar avî o mie o mulțime de cuvinte împrumutate dela conlocuitorii români precum se întăplărea aceasta la toate popoarele conlocuitorale!

Dar cu privire la limba română încă o mică observare, care ni pară bine a o vedă considerată de autorul și de alți scriitori străini. Limba noastră pretinde cu tot dreptul și ceea și ori-care întru mutata dela conlocuitorii români precum se întăplărea aceasta la toate popoarele conlocuitorale!

le respectăm și noi ale lor, scriindu-le cu ortografia lor proprie.

În fine credem că ar fi timpul, ca cel puțin în scrieri se vedem regulat Românii numindu-se cu numele lor proprie, și se încezețe polemicura de „Moldau und Walachei”, mai cu seamă când în urmă, căreai prin terminațiunile cuvintelor însemnate și se vor, stin, silabesc, și astăzi, afară de Turcia (Turk) nu se mai aplică la nici o țeară din Europa.

Cu toate acestea însă, cari nu le am putut țera cu vederei aici, scriitorii se silesc a fi față de noi mai drept, decum au fost până bine de curată alți actorii însemnate și se vor, cum e pe lângă informațiunile primordiale alții a făcut și însuși studiile și observațiunile sale, și înțeleg ceea ce scrie din propria intuițiune. De aceea abstrăgând dela punctul lui de vedere german, pe care stă dela înțelegerea până la fineit, autorul este obiectiv și moderat în îndocata sa atitudine poporul român, recunoaște bunăntatea inimii lui, simplitatea și frugalitatea lui, frumetea posesii popo-

Foile din Viena se ocupă de alianțele vizitătoare de pace, ocupate de organele cancelarului Bismarck și exprimă dorința, de a le vedea realizate. Poate ca pentru scopul acesta L. M. C. Beck, căpăt stătuilor majori general austriac, fost unul din conducătorii ca în războiul franco-prusac și în războiul de studii de lungi graniți rusești din Galizia și Bucovina, cu care ocazional va visita și lucrările de fortificațiune dela Cracovia și Przemysl, precum și pasurile Carpaților.

Ca rolul fostului ministru-president al Italiei petrecut la băile din Kissingen. Este de sigur, că în țara noastră că și Bismarck se află la aceleși băi.

Discursul

Ministrului pres. Tisa finit în Seps-S. Gyeza.

Am primit alegerea de deputat în dieta trecută cu mare bucurie, cici ea e emanat dela un cerc ungurec într'un timp, când din mai multe părți se ridica asupra mea învinuirea ca să nu fi delc calomnia, că urmăresc o politică contrară cu interesele naționale ungureci, cu toate că toguna mea este o politică a unei mii de jertfe în sânge și în viață, asigurând pacea și o pozițiune pentru monarhie, ale cărei consecuențe le putem aștepta în linisce. Am lucrat în acord cu Europa pentru asigurarea păcii ca să câștigăm timp pentru a ne regula mai bine afacerile interne. (Aplauze). Am avut de mult dorința să vin în mijlocul dvoastre în cercul de algeres, dar în intențiune nu am avut să vin înaintea încliderii dietei ultime, decoparte pentru că sunt convins, că activitatea mea de șase ani, enunțându-mi unele în dieta au arătat într'un mod învederat acea ce ve poteam spune însumi, de altă parte fără voiam să aștept verdictul țerei în algeriei dietele. Dacă aici fi vorbit mai înainte asupra ei arora le place a micora cele întemplate și a suspecta intențiunile mele cu privire la victorii mi-ar fi înclinat să am ținut un discurs de corfeșt. Acum că vorbesc după terminarea algerior mi se ștece că voiu să amăgesc să înșel națiunea.

Acia cari urmăresc o atențiune întemplerile politice cunosc politica ce au următo guvernul și partiida liberală, sciu ce a făcut guvernul pentru a delatura deficitul și a restabili ecuilibrul în bugetul statului; aceea ce se poate face în interesele progresului material și cultural se face dar fără ca rezultatele obținute, să se peară din cauza de hazard. Obținând ameliorarea creditului, am vădit, că dezvoltarea materială și spiritală cer

rale, diligența Romanului și preste tot silința lui spre cultura. „Lamba roșie” mândra scrisă — țiec el, — în urma siliților literaților români, nu cuprinde atâtea cuvinte alavne, fiind acele înlocuite prin cuvinte latine. Dealtmănu, știința și cultura s'a răspândit mai tare între Români numai în timpul din urmă. Referințele, în cari au trăit și mainaina, n'au fost prea favorizante dezvoltării lor. Poporul român mai de o pte. Români au fost mai ca seacă obiagi ai nobililor Unguri sau ai Sasilor. — Despre aceasta din urmă o din parte-mi, afară de un caz sau două (Bruckenthal) nu sciu; căci dacă unele state românești, ungurești sau sâsești au fost în referență de atârănare de corporațiuni, de e. comune, universitatea sâsăscă, aceasta n'a fost obiagi personală, cătră proprietate personală, dar n'a fost vorba de conștiință din urmă, apoi adevărat e, că indiviții de toate naționalitățile din țeară au fost după împărguri obiagi ai nobilii, iar de toate naționalitățile, maghiari la maghiari, sași sau români, români la

jertfe nouă, dar noi ne-am mărginit, ori cât de mare e necesitatea pe acest teren, și nu am mers asupra dețar în-că să turburăm creditul căpătat cu atâtea jertfe. După părerea mea un stat nu se poate regula numai prin cruce și război. Aceasta înțelegem, modali-tățile dezvoltării în toate ramurile, națiunea trebuie să aducă jertfa și dacă voiesc să aibă folsă după ele nu trebuie se peară din vedere punctele direc-tive financiare, trebuie să fie cum păt. Aceasta este o politică, ademenire ci o politică a cărei condițiune principală adese ori e abnegațiunea și muncă necurmată. Aceasta politică, înscu nu e împotriva, dar nu ni se poate face împătirea că voim să aducem. Seduce-re sunt cuvintele acelora cari cred și vestesc că venind la putere vor pute se modifice într'un mod unilateral legea fundamentală de stat, pactul dualistic, încheiat cu învoarea Austriei. Sînt și în Austria cetățeni, cari nu se simț cuțit cu țara noastră, și sărădu-lie lor că Ungaria are prea multe drepturi și libertăți; care Ungaria ar suferi ca acești malconțeni venind la putere să altereze de capul lor stările actuale? Nu! Ni una dintre ambele părți n'au put suferi o modificare unilaterală. Cine promise că îndată ce va veni la putere va modifica acea-ța lege țară și țara pace și stăruie actuală și se amăgăie de-a săi și țara noastră. Deci această promisiune e numai un pretet, o ademenire, ademenire este și promisiunea, că cineva poate să eșperze investițiuni în valo-are de 30—40 milioane fără de a ruina starea financiară. Asemenia promisiune e o imposibilitate.

Încă pentru situațiunea politică generală, trebuie să amintesc că între cele două țări ale Ungariei o constantă de mare însemnătate e încorp-orarea definitivă a graniții militare și cestiunea fiimănă. În-corporarea graniții militare e vechia dorință a ori și cărui ungur cu simț constituțional, și opozițiunea a solici-tății adeseori, și e iure fieris, pen-trucă nu e compatibil cu stările con-stituționale, ca un teritoriu considera-bil al țerei să fie sub guvern militar. De această părere s'au conștientizat gu-vernale și majoritățile parlamentare din anii 1871, 1872 și 1873 când au pronunțat împărțirea graniții mili-tare cu Croato-Slavonia, fără de a aduce această afacere în legătură cu cestiunea Fiimci. Cum stă cestiunea fiimănă? După părerea mea Fiimci nu se ține de Croato-Slavonia, ci de-a dreptul de coroana Ungariei. Aceasta s'a enunțat arhiepiscopului și respectiv în diploma Reginei Maria Teresa, pre-cum și în legile din anii 1868, 1878 și 1880; deci nu e pericul, de o altare, ar fi pericul, călăi legislativa

maghiari etc., căci partea cea mai mare a țerei constă numai din nobilii și obiagi, domni și robi, și numai în să-sime — fundul regin — are libertate și egalitate cetățenească. Cămcă no-bilimea din Transilvania a fost nu numai ungurească, ci parte mare romă-nescă, și într'o mică parte, încât nu s'a renegat, și sâsăscă, aceasta o sciu toți, cari s'au ocupat mai de aproape cu istoria Transilvaniei.

Dacă în Transilvania — țiec au-torul mai departe — dintre cei înrolați la miliție până bine de curând erau 93% fără cultura elementară, Româ-nii aveau alt partea lor deosebită. Prin silițele Arhiepiscopului și Me-tropolitului șaguna toată cultura po-pulară română s'a aventat și înaintat. Afară de multe școli poporale, așe-date parte în edificii foarte conside-rabile, Români posedă gimnasii în Brașov, Nașod și Blaj.*

Profesorii, cari funcționează la a-cesste institute, își căștigă cultura a-

ar fi făcut o promisiune în nu-mele națiunii unei părți constituțiva a coronei Ungurești — Croato-Slavoniei — prelungă o condițiune care pe atunci era necunoscută și reformu-lată, pentru căvențul națiunii și legislațiunea ungurească, trebuie să fie totdeauna fiant și neviolabil.

A doua cestiune privește pe na-ționalitățile. Ceteșe și aud căcându-se adeseori că au supresc ca un tiran naționalitățile și că în același timp jertfesc Ungaria în favorul na-ționalităților nemaghiare. O învinuire nimenice pe calată. Folsesc cu bu-curie ocaziunea pentru a înamuri în acest punct al imperiului St. Stefan punctul meu de vedere cu privire la această cestiune. Nu se mai cuvine unui stat liber, nici este necesar nici posibil a maghiariza după limbă pe acia cari nu s'au născut Maghiari, pentru că forța provoacă antipații și reacțiune. Acea ce însă putem pre-finde și vom și pretinde dela fie care ce e deosebit din care trăiesc pe pământul sfânt al acestei patrie, bu-curându-se de perfecta libertate cu privire la limba sa maternă, să fie un cetățean credincios al statului un-gurec, neîndușiiert nici a aspira con-tra interesele acestuia nici a neglige datoriunile săe față cu statul. Astfel de asperațiuni nu vom suferi nici când. Dar de forță și asperațiuni nu poate fi vorba, ori care naționalitate se poate dezvolta liber; neviolabilă margine a acestor dezvoltări însă trebuie să ser-vescă interesul statului ungurec, că-ru trebuie subordonate toate celelalte.

În cele epuse cu puține cuvinte nu m'am zăgrăvit o iconă amgitoare, ci am îndigat numai că și de acia înainte voiu urma o politică de abnegațiune și de muncă necurmată. Pentru agricultură și comerț și in-dustria se pot aduce jertfe, se pot face și trebuie să se facă investițiuni, dar nu trebuie să periclităm prin mesură prea mare consultate ce au un obținut deja. Sînt convins că re-forme se deosebesc de revoluțiune prin aceea că acestea din urmă sterge tot ce există și în același timp ar do-ri recălească toate precând reformele arpețind fără preocupare resulta-te unei lucrări de veacuri străfor-meză și ameliorare aceea ce nu mai corespunde relațiilor schimbate, în loc de a deasădească vechiul trunchi al arborelui, în a cărui umbră s'au născut și au trecut atâte generațiuni.

Dieta cea mai de aproape se va ocupa cu cestiuni administrative, fi-nanciare, comerciale și de comunica-țiune; revizuirea legii industriale încă va fi una dintre problemele dietei procsime. O activitate legislatică care se restornează toate și se creze fără din țeară, mai cu seamă la un-versitățile din Viena, Berlin, Lipsia, Paris, Bruxelles, unde n'ni obțin și gradul de doctor. Dar preste tot acia dintră Români, cari au intrat odată în cariera studiilor, se disting în mod deosebit prin diligență și perseverență. Foarte saltăfiera pentru referințele culturale ale Romanilor este Asocia-țiunea pentru literatura și cultura po-pulară română, fundată la 23 Octom-brie 1861.

După aceea atinge autorul puțina aplecare a Romanilor spre meserii, — un adevăr, care cu părere de rău de mulți ani l'am constat și noi; apoi trecă la portul, mod de viațiere, u-nu din mijlocurile și superstițiunile popoului român, în fine dă câteva probe din poesia lui populară, una chiar în original, însă cu o ortogra-fie — de întrecut copiii!

(Va urma).

tot lucruri noua nu se poate promite această dieta.

În fine oratorul după ce promise că va introduce ameliorările de care populațiunea are lipsă, mulțimese alegătorilor pentru primiro și termină cu rugăca, ca poporul cetății săl pri-yească între ori și ce împărguri de al seu.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Brașov, 5 Iulie 1881. Exama-nela școlilor centrale gimnaziale, reale și comerciale s'au amnat în a-nul acesta cu 7—8 zile din cauza e-pidemiei, care a grătat în orașul no-stru în lunile Noemvre și Decemvre an. scol. 1880/1, în care timp toate institutele de aici au fost închise.

Examenul de maturitate la gim-nasiu s'a făcut în 27 Iunie. Dintre 7 clase III-a comerciale s'au severăți în 29 și 30 Iunie în prezența a 3 comi-sarii. Dl. Francisc Köm, protopres-biter al școlilor de stat, din partea mi-nisteriului de instrucțiune. Dl. Dr. Herich Károly, și Dl. protopresbiter Ioan Petric, comisar substituit,* din par-tea vener. Consistoriul Archidiecezan.

Dintre școlarii amșiși la exam-e-nul de maturitate Eremia Blebea a obținut calculul de foarte bine și a fost declarat de comisiune examina-torală: deplin matur, Ioan Popescu, Olgăblădan, Petru Dimian și Victor Moldan (de naționalitate maghiar) au fost declarați maturi; iar L. Băiu (stipendiat al asociațiunei noastre lite-rare) numai prin majoritatea de vo-turi matur!

Examenul ce în-țaipe școlarii din clasele: VII. VI. V. IV. III. II. și I. gimnaziale; din clasele: IV. III. II. și I. reale; II. și I. comerciale, s'au se-verăți Vineri și Sâmbătă în 3 și 4 Iulie în prezența rev. școlii protopresbiter Iosif Barac, și a un-ii v. consistoriu Archidiecezan, care astăzi în 5 Iulie, după termina-re serviciului bisericesc s'au cmit clasificățiunile și s'au împărțit premi-ile în prezența unui public numeros și ales, cu care ocaziune Dl. director al școlilor centrale române din Brașov, Ștefan Iosifa ținut un interesant discurs, relevând însemnătatea școlii românești și progresul popo-lului românesc arătând mijloacele de a ajungerea acestui scop sublim, cari sînt curățirea și emblema; „Litteris et Virtuti” gravată pe frontispiciul frumoasei Sale a institutiunii, și încheiând cu cuvintele: că numai o cultură creată pe s'efiriță adev-erată și pe baze adevărate morale face pe un popor lumina-t și adevărat fericit.

Melbaeus

În 17 Iunie s'a săvârșit înmor-montarea regelui nostru profesor de chemie la școlile noastre centrale române ori. orient. din Brașov Iulian Filipe-scul, în prezența unui public nu-meros de amici și cunoscuți ai repu-sătorii, aparținători etei tuturor as-tățiunilor din Brașov. Reproducăm aici cuvântarea funerală a profesorului gimnazial Ioan Popea, care în pu-ține cuvinte relevă însușirile și virtu-țile reșosului pentru școlă și na-țiune.

*) Dl. protopresbiter Iosif Barac sînd bolnav.

* Cel inferior din Bradu în Zărand din eroare a remsa afară.

